

Розпад – це стан: чому варто подивитися виставу «Морфій» у театрі «Актор»

Відома історія Михайла Булгакова про душевні страждання лікаря і про зцілення, яке коштуватиме йому дуже дорого

ОЛЬГА УСАЧОВА, 26 ЛЮТОГО 2018, 08:30

40

Фото: театр «Актор»

Сюжет. Доктор Бомгард отримує листа від лікаря Полякова, який, – на відміну від першого, якого перевели у непогано оснащену лікарню до іншого міста, – залишився на глухій дільниці без електрики. У листі Поляков просить колишнього однокурсника і перш за все колегу терміново до нього приїхати, адже у нього страшний недуг. Лист він писав поспіхом, на клаптику паперу... Та, як виявиться, допомагати Полякову вже пізно – він застрелився.

Але все почалося з того, що молодого лікаря покинула дружина, оперна співачка Амнеріс. Душевні муки Полякова не дають йому спокою, він починає страждати від сильного болю у шлунку. На допомогу приходить фельдшерка Анна Кирилівна, яка вприскує хворому морфій.

Ці білі кристали стають порятунком не лише для тіла, а й звільнюють мозок Полякова від нав'язливих думок про кохання, яке залишилося у минулому. Лікар звекає до цього знеболювального, що діє швидко, але викликає сильну залежність – не меншу за кохання – яка стає дедалі більш неконтрольованою.

Фото: театр «Актор»

Прем'єра: 14 лютого 2018 року

Наступна вистава: 8 березня 2018 року

Бекґраунд. Повість «Морфій» була опублікована 1927 року. За тематикою вона подібна до циклу «Записок юного лікаря», опублікованого впродовж двох років до «Морфію». Михайло Булгаков вчився на лікаря і певний час працював за фахом, тому у багатьох його творах присутня тема медицини.

Прототипом героїні Анни Кирилівни стала перша дружина письменника – Тетяна Лаппа.

Сам Булгаков з 1917 року вживав морфій – спочатку, щоб полегшити алергічну реакцію на антидифтерійний препарат, який прийняв, побоюючись захворіти на дифтерію після проведеної операції, а згодом став вживати його регулярно.

Пізніше, у 1924-му, морфій прописали автору з метою зняття больових симптомів тяжкої хвороби нирок – нефросклерозу. У той же період він працював над останнім варіантом роману «Майстер і Маргарита», диктуючи його дружині. А сліди морфію виявили на сторінках рукопису за 75 років після смерті Булгакова.

Зображення: <http://teatr-aktor.kiev.ua>

Вам сподобається, якщо: ви шануєте творчість Михайла Булгакова і попри передбачуваність сюжету насолоджуєтеся перш за все грою акторів, адже виконавець головної ролі Валерій Величко, який також є режисером вистави, грає дуже переконливо.

Вам не сподобається, якщо: ви чекаєте ексцентричних прийомів чи сучасної інтерпретації сюжету класичного твору – та у виставі збережена атмосфера булгаковського твору; або ви очікуєте частої зміни декорацій та декількох сюжетних ліній – тоді вам має більше сподобатись екранізація «Морфію» від Олексія Балабанова.

Головна причина подивитися: стати свідком психологічного зламу чоловіка, який замінює прив'язаність на сильну залежність; усвідомити, як мозок керує нашими діями, і як, вчасно не опанувавши себе, можна втратити найдорожче – життя.

Фото: театр «Актор»